

**Erasmi a Chokier Tractatus absolutissimus de
iurisdictione ordinarii in exemptos, deque illorum
exemptione ab ordinaria iurisdictione**

Mvltis Pontificvm Decretis, Et SS. Congregationis ... Cardinalium
Declarationibus illustratus ; omnibus in judicio Civili & foro Ecclesiastico
versantibus perquam utilis ac necessarius ; in duos tomos ab ipso Auctore
distinctus

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agrippinae, 1684**

2. Legatus an Jurisdictionem habeat in Exemptos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61886](#)

*copius 9. quest. 3. Borgas tract. de irregularit. parte 6. quest. 2. fol. 152. Vantius d. m. 108.
locus omni exemptus, & locus extra diocesum five territorium judicatur a patre
Martin. Land. tract. de privileg. qu. 60. vol. tract. 2. fol. 287.*

- 7 Similiter Episcopus in locis exemptis, nisi invitatus, mitra uti non potest, cap. Episcopi 7. quest. 1. DD. cap. ex iuniorum de usu pallii Laudens. Clem. quamvis de foro compet. 8 gloss. Clem. fin. de privilegiis Brixiens. in repert. verb. Episcopus. Nec quoque generaliter, sic disponeat Concilium Trident. Pontificia exercere. Cons. Trid. sess. 6. cap. 5. de Re- for. sess. 14. cap. 2. Quae tamen de Episcopo dixi, ut quovis loco lux diocesis sedere possit, restringenda sunt in ejus vicario five officiali, cui tribunal seu judicialis locus est constitutus, isti enim loco ad reddendum iura a scriptus est. Zasius I. ius pluribus ff. 10 de just. & iure. Brechen. I. Provinciales ff. de verb. signif. Calvinus in lexico juris verbo dioecesans. Quod temperandum est, nisi officialis sit in comitatu Episcopi, tum enim ibi iura reddet, ubi cum Episcopo reperitur. Zas. Brechen. jam citati. Secundo, restringit Vantius, nisi Officiali ex aliqua rationabili causa se ad alium locum decentem transferre visum fuerit. Alberio. I. cum sententiam C. de sent. & l. 1. C. de sent. ex brevi. Spec. de sententia §. Insta. vers. Quid si pronunciat in alta turri. Vantius de nullis ex def. Et in Iud. ordinarii n. 11. vers. nisi ex aliqua. Quae autem censenda sit rationalis, & a quo pendet ex iis quae alibi affatim videntur per Doctores. Menoch. de arbitr. Indic. casu 421.

Tertio, restringendum est in ordinario, qui e sua diocesi expulsus est. Is enim in aliena diocesi petitia licet non obtentia licentia subditus eius jurisdictionem administrare poterit. Clem. unica de foro compet. Greg. Sayrus in thes. Theol. moral. lib. 2. cap. 21. n. 28. in fin. Denique traditum est, quod Episcopus certis in causis jurisdictionem habens in loca exempta, potest in illis officialem deputare. Rot. Noviss. dec. 145. n. 2. part. 2. & latius dec. 796. per ter. part. 1.

Q U E S T I O N E II.

Legati an jurisdictionem habeant in exemptis?

S U M M A R I U M.

1. Legati alii sunt missi, alii nati, alii laterales.
canunt appellations ad Papam interpo-
litarum.
2. Quid si Pontifex mittat legatum nudum
cam potest ut legatus latere.
3. Ejusmodi facultas est partim ordinaria,
partim extraordinaria.
4. Ejusmodi legatus cognoscere potest de
5. Soli Cardinales propriè sunt legati à latere.
6. De stylo cur clausula cum potestate, &c.
foliat adjici.
7. Soli legati à latere jurisdictionem habent
in exemptis.

8. An

8. An Papa possit eximere à legatis à latere.
9. Cognoscere de causis exemptorum, est de reservatis Papa.
10. Iure singulari legati à latere cognoscunt de causis exemptorum.
11. General scommisso Papæ non extenditur ad majora expressis.
12. Generali distributione clericorum non comprehenduntur exempti.
13. Exemptio simpliciter data eximit ab omnibus, excepto Papa.
14. Cardinales veniunt appellatione S., sedis.
15. Felenus arguit Abbatem male huc sententiam.
16. Simplex legatus speciali commissione congreget inter exemptos.
17. Insufficiens commissiones legatorum.
18. Simplex legatus an concurred cum ordinario in cibis quibus à iure aut Concil. Trident. habet jurisdictionem in exemptis.
19. Ordinarius in causa sibi specialiter commissa est major legato.
20. Potestus legatus est restringenda.
21. Quiputaverint concurrere et qui non.
22. Legatus dicitur ordinarius.
23. Capitulum sede vacante an succedat in jurisdictione concessa à lege vel ab homine.

Quero secundo, An Legati jurisdictionem habeant in exemptis? Hæc quæstio quinque est & à nostris sparsim & satis perplexè tractata, antequam ad illius resolutionem me accingam, præmito tres esse species Legatorum. Sunt enim Legati nati, qui intuitu tantum & contemplatione suarum dignitatum sunt Legati, sic nuncupati, quia constitutum adepta dignitate, simul etiam sunt seu ensunt legati, qualis Archiepiscopus Cantuariensis & Boracensis in Anglia, Remensis in Francia, Pisanus in Italia, Innocent. Et Imola cap. volentes de officio, legatis Abbas & D.D. c. 1. cod. in ubi addit ad Abbat. numer. 1. cap. 1. ubi D.D. de filiis presbiter. cap. 1. de appell. Franc. cap. 1. num. 3. de officio. leg. in 6. quorum hæc est visa que potestas, ut iurisdictionem habent in provincia sibi decreta, adit que etiam possunt per viam querelæ. Abb. d. c. 1. not. 2. de officio. leg. Sunt legati missi, quales sunt prelati qui mittuntur per Papam ad regendam provinciam. d. c. 1. de officio. leg. in 6. ubi Franc. n. 3. Spec. de legato & sequitur videtur n. 3. Villadiego trahit de legato part. 1. quæst. 3. Sunt tercias speciei Legati laterales, scilicet à latere, sic appellati, quod procedant à latere Papæ, quales secundum Rom. curia ulsum soli perhibentur esse Cardinales, c. decreto 2. qu. 6. ca. ad eminentiam de sent. ex: omn. c. volentes de officio. leg. Abbas d. cap. 1. num. fin. de officio. leg. Spec. d. 5. sequitur num. 1. Et Villadiego loco jam citato, Navarr. de datis Et promissis pro just. not. 6. n. 1. Unde non immixtò hoc loci inquirendum, si Pontifex mittat inferiorem adducta in ejus facultatibus hac clausula CUM POTESTATE LEGATIA LATERE, an ejusmodi Legatus censebitur à latere, ita ut iurisdictionem habibi vindicare possit in exemptis? Certe si vis ac potestas hujus clausulæ, CUM POTESTATE LEGATI à LATERE primoribus labris consideretur, vide-

310

videbitur affirmative respondendum quid enim interestan Proconsul, an Proconsulari dignitate quis legetur. l. i. iff. de Tutorib. & Curatorib. datis ab his, Wansius Cors. 42. num. 3. de off. legati part. 1. Parisius Conf. 17. num. 3. & seqq. vol. 4. In omninem concessionē seu dispositione nihil debet esse abundans, nihil superfluum, quod esset si hæc clausula non conferret Legato omnimodam legati de latere potestatem, cum id importat vis, energia, & illius intelligentia, quæ superflua esse non debet, sed aliquid operari. Socinus Regula 440. & seqq. per l. si quando ff. de jurejurand. & ll. vulgata, Boni. de potest. legati à latere nn. 6. 8. & 69. vol. tract. 14. fol. 174. in eaque sententia videtur residere Navarr. in cap. sum contingat Remed. 5. num. 2. de resr. tom. 2. dum de Reverendissimo Aloisio Lipomano sic loquitur: Paria fuit quem esse Legatum Cardinalem, & Legatum à latere, ac Legatum cum potestate legati à latere, ut pulchre determinavit Decius conf. 149. col. fin. & facit l. in testamento ff. de cond. & demonstr. 3 addens ejusmodi facultatem partim esse ordinariam, partim extraordinariam, exorbitantes enim quædam clausulae faciunt ejusmodi Legatum majorem ordinario Legato, Abb. cap. cæterum col. 5. de judic. gloss. & Card. Clem. 2. de offic. ord. Unde (inquit) ejusmodi Legatus potest cognoscere de causis appellationum ad Papam. interpositarum. Ita Nayarus. Cujus sententiam amplectitur & DD. auctoritatibus comprobatur Wamelius d. num. 2. Iacobus Philippus Portius conf. 28. num. 6. Paris. conf. 17. num. 3. vol. 4. Fran. Marcus decif. 135. part. 1. Adæquatus enim censetur eodem jure, qui iscu adæquatur. Paril. d. num. 3. & seqq. ubilite id ostendit. At vero è contra solum Cardinales Legatos esse à latere tradiderunt alii. Gomes. ad reg. Cancel. de infir. resq. quest. 3. post pr. Spec. de leg. § sequitur num. 1. & 2. glo d. cap. 1. sub Franc. num. 3. de off. Leg. in 6. Abb. c. 1. num. 8. extra eod glo. cap. excommunicatis super verb. commissam vers. sed quos dicemus de latere Pape missos eod. sit. ubi Innocent. & DD. Boer. de potest. Leg. à latere num. 12. Concessio enim facta Cardinalibus Legatis à latere, non extenditur ad alios Legatos de latere creatos non Cardinales. DD. cap. 1. qui clerici, vel noventes. Roch. tract. de consuetnd. num. 323. Nec (inquit) idcirco vana erit atque superflua clausula, cum potestate Legati à latere. Quippe quod ea stylo cutiæ Romanæ consueverit adjici mandatis Legatorum, qui fimbriam vestimenti Papæ tegerunt, seu qui ab eo mandatum vivæ vocis oraculo receperunt. Gomesius d. quest. 3. Spec. d. § sequitur in pr. gloss. d. vers. sed quos dicemus. Hostiens. in summade legato post pr. Id quod ita inolevit propter reverentiam sanctæ Sedis, cui meritus honor exhiberi non potest. Hanc ob causam solet Episcopis qui à curia redeunt ob honorem Pontificis quem tetigerunt & osculati sunt, processionaliiter obv. ari. cap. cum olim essemus de privileg. Spec. d. § sequitur post pr. His præmissis concludendum videtur, Legatos à latere potestatem & iurisdictionem habere in Exemptis. tex. cap. veniens ubi Franc. de verb. signif. in 6. cap. si Abbatem de elect. in 6. Abb. cap. cum venerabilis num. 3. in fin. cum Apost. de consuet. Eclit. cap. grave nr. 3. de offic. ord. Abb. cap. 1. num. 8. extra de offic. leg. Rom.

Rom. conf. 398. Villadiego trahit de legato part. 1, quae est. 8. n. 20. late Parisius conf. 18. n. 13. Et seqq. par. 4. adeo quod Papa, si opinio Joannis Andreæ vera est, ab ejusmodi Legatis à latere eximere non possit, in cap. 1. col. 3. circa med. de privileg. in 6. allegat. cap. 1. de verb. signif. in 6, seu quod verisimiliter est, si ab eis eximeret, ejusmodi exemptione surreptitia præsumeretur & de falsoitate suspecta, ac per inadvertentiam officialium Cur. Rom. obtenta. Abb. c. cum instantia n. 6. de cenib. Card. Clem. 1. oppos. 3. eod. tit. Spec. ut de legato §. superest. vers. sed nunquid n. 13. ubi id disputat per plures rationes. Quia ut inquit Joannes Monachus, Papa eximendo à jurisdictione cuiuslibet ordinarii, non videtur eximere à potestate Legati de latere. Navar. de datis, Et promissis pro justitia notab. 4. num. 10. vers. secundo per ea quo.

Ratio prima est, quia cognoscere de causis exemptionum est de reservatis Papæ, reservata autem indigent speciali mentione, quæ nisi expressim fiat, non comprehendantur sub generali commissione seu mandato legatorum. Fel. ca. grave n. 3. vers. primo de offic. ordin. ca. quoad translationem ubi glo. Et DD. de offic. leg. Spec. de legato §. superest n. 13. vers. sed nunquid sub finem. Secunda, quia singulare est & speciale quod 10 Legatus à latere habeat jurisdictionem in exemptionis d.c. veniens d.c. si Abbatem Abb. Spec. Et DD. supra citata, ergo in aliis legatis securus est, i. n.s singulare ff. de legibus. Fel. d. cap. grave n. 3. vers. secundo. Tertia quia Generalis commissio Papæ non extenditur ad majora expressis, seu ad ea quæ speciali nota & favore digna sunt. cap. sedes de re-script. d. cap. quoad Fel. d. n. 3. vers. sed quia mens Papæ. Exempti autem sunt eximii, & præcipua nota digni. cap. per tuas de majoris. Et obed. ubi DD. cap. ut Apostolica ubi Franc. n. 3. de privil. in 6. Cottetus de Synodo Episcopi part. 3. n. 17.

Confirmatur primo, quia legati nudi non conferunt beneficia Exempta, sed Legati à latere. dixi infra lib. 4. quaf. 26.

Confirmatur 2. quia generali mentione Clericorum non comprehenduntur exempti, prout nec appellatione beneficiorum, veniunt beneficia Exempta. d. cap. grave cap. si propter de rescr. in 6. cap. ex parte de privileg. Clem. si de beneficio ubi Card. de pre-bend. quod eo verius est, quod si majus periculum, ne dispositione generali privilegii Exemptionis aut alteretur aut revocetur. cap. 1. de conf. in 6. Henricus Ferendat. in addit. ad Anton. Milis. Privilegio speciali (inquit) nunquam derogatur per legem generalem, nisi de illo fiat mentio, dixi supra lib. 1. cap. 9. pereat.

Potremus, quia Exemptio simpliciter concessa eximit ab omni ordinario, excepto Papæ seu S. Sede cuius protectione seu jurisdictioni Exempti subiiciuntur. Fel. d. ca. 13. grave n. 3. At qui soli Legati à latere, non autem alii veniunt appellatione sanctæ Sedis. Barbatus cap. actum col. 5. de solut. conf. 12. Incip. difficile est vol. 3. Franc. d. cap. si Abbatem n. 4. cum addit. de elect. in 6. utpote qui sint de substantia S. Sedis, seu quod censeantur pars corporis Papæ. Boer. trahit de potest. legati à latere n. 3. Et seqq.

S Unde

¹⁵ Unde Felinus reprehendit Abbatem censemem simpliciter Papæ delegatum habere jurisdictionem in Exemptos, ex eo quod is Papam repræsentet; geratque hac in parte vices Papæ, subvertitur enim ejus opinio partim rationibus quas jam attulit, partim eis, quas adferit Felinus jam allegatus d. cap. grave num. 3 per totum de officio ordinarii.

¹⁶ Idque nisi jurisdictione in Exemptos speciali commissione Legato fuerit delegata, text. cap. si Abbatem in fine de elect. in 6. d. cap. grave. Spec. d. 6. sequitur n. 21. vers. sed nunquid in verbis nisi hoc in suis privilegiis specialiter sit expressum. Rom. cons. 98. § 400. In cap. in causa quo queritur nunquid col. 2. vers. cum etiam videamus.

¹⁷ Quo fit, ut istius dijunctio pendeat ex inspectione re scripti, aut mandati, seu ex commissione, aut facultatibus legati, cap. fin. de usu pallii. Spec. d. n. 13. Boerius de potest. Legati à latere, n. 28. cap. porro de privilegiis tex. cap. excommunicatis in fine de officio Legati. Spec. d. n. de legato §. nunc ostendendum n. 25. in fine vers. legatur igitur.

¹⁸ Dubium autem le offert, in causis quibus Ordinarius à jure haber delegatam jurisdictionem in Exemptos, utrum simplex legatus cum eo concurrat, seu an ejusmodi in causis legatus jurisdictionem habeat in Exemptos; ejusmodi causas sunt quam plurimi, quos tum ex jure, tum ex Concil. Trid. proprio capite referemus infra cap. 45. Cui dubio, Lapus negative responderet, cui eodem loco assertioris conceptis verbis Cardinalis. Clement. cum ex eo n. 3. & finali de sentent. excommunicat. idque à ratione & auctoritate tantum cap. studiisti de officio legati, quo Ordinarius in causa sibi specialiter commissa dicitur major esse Legato, cui ideo Legatus se immiscere non potest, quod confirmari posse videtur ex eo, quod Legati potestas sit extraordinaria, & proinde restringenda, teste Guymer. ad pragmat. functionem iit. de collationibus §. & quia in glo. verb. formam: at vero jurisdictione ordinarii perquam favorabilis. Dixi late lib. I. c. 4. n. 18. & 19. latè Alavant de ord. jud. part. 4. dist. 5. n. 29. 34. 36. ubi probas jurisdictionem delegatam esse odio sam.

¹⁹ Pro affirmativa autem opinione, videtur esse hæc ratio, quod ejusmodi Legatus concurrit in sua provincia cum omni Praelato ac Ordinario in omnibus causis, quippe quod is sit etiam in sua provincia Ordinarius, Spec. de legato §. nunc ostendendum n. 54. vers. nam & ipse Abb. as cap. 1. numer. 3. de officio legat. Anch. conf. 13. cap. 2. ubi DD. de offic. leg. in 6. Nec obstat ratio & auctoritas allegati cap. studiisti. Quia illud non procedit in ordinario seu delegato ad universitatem causarum, ejusmodi est Ordinarius in predictis & similibus permultis causis, teste glossa quam approbat Gondisalvus de Villadiego tract. de legato part. 1. quæst. 8. numer. 21. tex. & glo. cap. per hoc de hereticis in sexto. Quem tamen impugnat Jo. de Selua, cenfens quod legatus intrumittere le non possit de his quæ Episcopus habet ex delegatione iuris: licet enim Legatus omnia possit, quæ Ordinarius, id tamen solum intelligendum est de his quæ Episcopus seu Ordinarius potest de jure

jure suo ordinario & proprio, non astep extendendum est ad ea quæ Episcopus potest jure delegationis, aut aliquo alio jure speciali, *Jo. de Selva tract. de Beneficio part. 3. quæst. 66, n. 9, 10. Et seqq. allegat. Innocent. Clem. cum ex eo de sentent. excommunic. Ideo idem loco eodem concludit, quod legatus beneficia conferre non possit quæ ad Episcopi collationem spectant jure speciali sive delegato, cum isto in casu major & excellentior sit ipso Legato per cap. studijs de offic. leg. cap. sane de offic. deleg. glo. Clement. si de beneficio verbo si ad nos in fine de præbendis.*

Ab eadem prorsus ratione emanant quæ alibi fusè traduntur, utrum capitulum 25
sede vacante succedat Episcopo in jurisdictione à jure vel ab homine delegata, id
quod nos alibi attigimus, satis sit lectori locum indigetasse, videatur *Jo. Francisc. Wahl, de potest. cap. sede vacante par. I. quæst. 7. Et 10. v. infra lib. 4. cap. 24.*

QUÆSTIO III.

In impetratio[n]e rescripti contra Exemptum, an facienda sit mentio
Exemptionis.

SUMMARIUM.

- 1. In impetratio[n]e rescripti narrandum valet.
- privilegium.
- 2. Rescriptum vitiat silentio qualitatis.
- 3. Gratia secunda facere debet mentio nem Prioris.
- 4. Narranda omnia quo Principem movere possent.
- 5. Papa difficultus contra Exemptos delegat ordinarium.
- 6. Rescriptum tacito privilegio fori non
- 7. Opinio negativa.
- 8. Praxis lucerna juris.
- 9. Stylus habet vim legis.
- 10. De stylo narranda est Exemptio.
- 11. Eiamsi rescriptum haberet clausulas universales.
- 12. Generali sermone non comprehenduntur Exempti.
- 13. Quid si narretur Exemptus, qui non est.

Hæc quæstio, dubio scribentium Marte à Doctoribus tractatur: pro illius autem affirmativa sunt variae ratiōnes. Imprimis enim in impetratio[n]e rescripti exprimenda est & narrata conditio personæ privilegiatae, contra quam rescriptum impetratur, v. g. quod sit persona privilegiata, miserabilis, scholaris, Doctor &c. alioquin enim vitio surreptionis laboraret. arg. *L. 1. ff. de Nataib. rescriptu[m] part. 1. ut differentia inter rescripta gratia & iustitia num. 6. Felic. & DD. cap. I.*